

การศึกษาพฤติกรรมการสอนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์
A Study of Teaching Behaviors of Student Teachers
in English Teaching Program, Faculty of Education,
Rajabhat Rajanagarindra University

ปวีณา เมืองมูล¹

นพรัตน์ สรวัยสุวรรณ²

เทพนคร ทาคง³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการสอนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์นิเทศก์ ครูพี่เลี้ยงของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ และ 3) เพื่อศึกษาปัญหาของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ระหว่างการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ผู้ให้ข้อมูลสำหรับงานวิจัย ได้แก่ นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ อาจารย์นิเทศก์ ครูพี่เลี้ยง และนักเรียนเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ และแบบสังเกตการสอน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย พบว่า 1) พฤติกรรมการสอนด้านเทคนิคและวิธีสอนระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ นักศึกษามีการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน พฤติกรรมการสอนด้านการจัดบรรยากาศในชั้นเรียนระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ นักศึกษายอมรับและให้ความสำคัญในผลงานของนักเรียนทุกคน พฤติกรรมการสอนด้านการใช้สื่อการเรียนการสอนระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ นักศึกษาใช้สื่อที่ผลิตเอง และพฤติกรรมการสอนด้านการวัดและประเมินผลระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก มีประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ นักศึกษาได้ใช้แบบทดสอบอื่น ๆ นอกเหนือจากที่ครูสร้างขึ้นเอง 2) ความคิดเห็นของอาจารย์นิเทศก์และครูพี่เลี้ยง พบว่า นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูปฏิบัติงานได้ดีและมีปฏิสัมพันธ์กับนักเรียนดี และให้ข้อเสนอแนะว่า ควรมีการจัดการอบรมเพื่อให้นักศึกษาได้มีความรู้และทักษะอย่างพอเพียงที่ก่อนจะออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู 3) ปัญหา ที่นักศึกษาพบในระหว่างการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คือ ปัญหาด้านการควบคุมชั้นเรียน นักเรียนไม่เข้าใจเนื้อหา ที่สอน ห้องเรียนมีขนาดแคบ สื่อการเรียน

¹ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ email: nangnoinoia@gmail.com

² มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

³ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

การสอนไม่เพียงพอ และความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และ
การใช้ภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนสอนในห้องเรียน

คำสำคัญ: พฤติกรรมการสอน นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ

Abstract

The purposes of this study were 1) to study the teaching behaviors of the student teachers in English Teaching Program, Faculty of Education, Rajabhat Rajanagarindra University 2) to study the opinion of the university supervisors, the mentor, the students and the student teachers in English Teaching Program, Faculty of Education, Rajabhat Rajanagarindra University towards teaching behaviors of the student teachers in English Teaching Program, Faculty of Education, Rajabhat Rajanagarindra University 3) to study the problems of the student teachers in English Teaching Program, Faculty of Education, Rajabhat Rajanagarindra University during the internship period. The data were collected from university supervisors, mentor, students, and student teachers in English Teaching Program, Faculty of Education, Rajabhat Rajanagarindra University. The instruments were questionnaires, interview and observation forms. Questionnaires were statistically analyzed by percentage, mean, and standard deviation. Interview and observation forms were analyzed by content analysis.

The results of this research revealed that 1) the overall techniques and teaching method behaviors were at high level. The item that got the highest mean score was the student teachers allowed the students to participate in teaching activities. The overall classroom environment management behavior was at high level. The items that got the highest mean score was the student teachers accepted and concerned about students' outcome. The overall material using behavior was at high level. The items that got the highest mean score was the student teachers produced teaching material by themselves. The overall evaluation and assessment behavior was at high level. The items that got the highest mean score was, aside from the tests designed by them, the student teachers used other additional evaluation instruments 2) the opinions of the university supervisors and mentors stated that student teachers had a great work and good relationship with students. They also suggested that the university should have training project for the student teachers to improve their English skills before the internship 3) the interview has shown that the student teachers had problems in classroom management. Students did not understand some lessons taught by the student teachers, too small classroom, not enough

teaching and learning materials, lacking of English language capability of students and using English language of the student teachers in their classes.

Keywords: Teaching behaviors, Student teachers in English Teaching Program

บทนำ

ปัจจุบันเป็นยุคของโลกาภิวัตน์ซึ่งได้เชื่อมทุกประเทศให้กลายเป็นสมาคมโลก โดยเชื่อมโยงทั้งด้านข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ วัฒนธรรม และเศรษฐกิจการค้าที่เปิดเสรีมากขึ้น รวมถึงการคมนาคมขนส่งจากทั่วทุกมุมโลก ส่งผลให้เกิดการตื่นตัวในการพัฒนาทักษะภาษาต่างประเทศ แม้ว่าปัจจุบันจะมีภาษาต่างประเทศอื่น ๆ เข้ามามีบทบาทมากขึ้น เช่น ภาษาจีน ภาษาเกาหลี ภาษาญี่ปุ่น ฯลฯ แต่ภาษาอังกฤษยังคงเป็นที่ยอมรับและนำมาใช้เป็นภาษากลางของคนทั่วโลก (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, <http://www.kriengsak.com/node/544>, 2559) ดังที่ ยุดา รักไทย (<https://sites.google.com/site/uraiwaneng04/kar-sxn-thaksa-kar-fang>, 2559) ได้กล่าวว่า บทบาทและความสำคัญของภาษาอังกฤษเป็นแรงผลักดันให้ผู้เรียนต้องเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ เพื่อติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านความรู้ ความคิด และเทคโนโลยีต่าง ๆ กับชาวต่างชาติ ซึ่งความจำเป็นในการใช้ภาษาดังกล่าวสอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (2542 : 18) มาตรา 52 ส่งเสริมให้กระทรวงศึกษาธิการมีระบบกระบวนการผลิต การพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง โดยมีการกำกับและประสานให้สถาบันทำหน้าที่ผลิตและพัฒนาครู คณาจารย์ รวมทั้งบุคลากรทางการศึกษาให้มีความพร้อมและมีความเข้มแข็งในการเตรียมบุคลากรใหม่และการพัฒนาบุคลากรประจำการอย่างต่อเนื่อง และเล็งเห็นว่า เป็นความจำเป็นอย่างยิ่งของประเทศไทยที่จะต้องพัฒนาบุคลากรในชาติให้มีความรู้ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อจะได้เข้าใจ สามารถสื่อสาร รู้จักเลือกรับสารสนเทศที่มีประโยชน์และนำไปใช้ได้ถูกต้อง อันจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาประเทศ รวมถึงกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551 - 2565) ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาก็ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาและสร้างครูคุณภาพสูงเช่นกัน

ด้วยความตระหนักต่อปัญหาด้านทักษะภาษาอังกฤษ รัฐบาลและกระทรวงศึกษาธิการจึงให้ความสำคัญต่อการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษและเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนของครูโดยจัดทำอย่างเป็นระบบมากขึ้น พร้อมนี้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจะประสบผลสำเร็จได้ก็จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความรู้ความชำนาญในการสอนเพื่อความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้บริหารการศึกษาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันได้เล็งเห็นความสำคัญของครูที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก ได้พยายามหาวิธีการปรับปรุง ส่งเสริม และแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นตลอดมา แต่ความพยายามดังกล่าวไม่ประสบผลสำเร็จมากนัก เพราะปัญหาการเรียนการสอนมีสาเหตุอื่น ๆ อีกหลายประการ สาเหตุที่สำคัญที่สุดมาจากการขาดแคลนครูที่มีคุณภาพเหมาะสม โดยปัญหาด้านคุณภาพการสอนของครูผู้สอนนั้นมีสาเหตุมาจากครูผู้สอนไม่มีวุฒิทางการสอนภาษาอังกฤษ

โดยตรง ครูผู้สอนไม่เคยผ่านการอบรมด้านการสอนภาษาอังกฤษ และครูผู้สอนที่เคยผ่านการอบรมมาแล้วแต่ไม่นำความรู้จากการอบรมมาใช้ (ชยานนท์ มนเพียรจันทร์, 2543 : 24-25; อ้างอิงจาก เตือนใจ แก้วโอภาส, 2539 : 15 - 16)

การปฏิรูประบบครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา การผลิตครูแนวใหม่หลักสูตร 5 ปี ยังไม่ได้รับการสนับสนุนอย่างจริงจัง ทั้งด้านนโยบายและงบประมาณ สถาบันผลิตครูยังไม่ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควร ทั้งคณาจารย์และหลักสูตร การพัฒนาและส่งเสริมครู คณาจารย์ ยังล่าช้าและไม่มีกองทุน ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 53 (2542 : 18) ดำเนินการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพ สอดคล้องกับเป้าหมาย โดยมีองค์กรวิชาชีพครู การออกใบอนุญาตล่าช้า และยังไม่มีการควบคุมการประกอบวิชาชีพได้ตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ การปฏิรูปการผลิตครู และสถาบันผลิตครู ความไม่สนใจประกอบวิชาชีพ ขาดอัตราบรรจุครู ผลิตครูไม่ตรงความต้องการ สถาบันผลิตครูขาดอาจารย์ที่มีคุณภาพ ระบบการผลิตอ่อนแอ โดยเฉพาะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพนโยบายไม่ชัดเจน ขาดความจริงใจในการปฏิรูป ความไม่สามารถปฏิบัติการสอนของครูรุ่นใหม่ (ธีระ รุญเจริญ, 2550 : 10 - 16)

คณะศึกษาศาสตร์/ครุศาสตร์เป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ให้การผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ในวิชาการขั้นสูงเพื่อออกไปประกอบวิชาชีพและรับผิดชอบต่อการกิจของสังคม เป้าหมายหลักสำคัญของการผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ จะต้องสร้างบัณฑิตให้มีคุณภาพ จะต้องสร้างบัณฑิตให้ประสบผลสำเร็จในการเรียน การประกอบอาชีพ และความสำเร็จในชีวิต ซึ่งถือเป็นการจัดการศึกษาที่มีความสำคัญอย่างมากต่อการพัฒนาประเทศ ในการนี้ การจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรครู 5 ปี ของสถาบันการศึกษาที่ผลิตครูได้เริ่มปรากฏเป็นรูปธรรมชัดเจนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 เป็นต้นมา โดยการผลิตครู 5 ปี นั้นมีความคาดหวังที่การได้มาซึ่งใบประกอบวิชาชีพครู เสมือนใบประกอบวิชาชีพทางการแพทย์ และในปี พ.ศ. 2551 ได้เริ่มมีการฝึกสอนอย่างเต็มรูปแบบเป็นเวลา 1 ปี เป็นครั้งแรกสำหรับนักศึกษาฝึกปฏิบัติการสอนหลักสูตร 5 ปี คณะครุศาสตร์ จะต้องออกไปฝึกสอนในโรงเรียนก่อนจะจบหลักสูตร ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงฝึกประสบการณ์สอนจาก 1 ภาคเรียนมาเป็น 1 ปี การฝึกประสบการณ์จะต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับสภาพโรงเรียน ซึ่งนักศึกษาต้องพบกับกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบอย่างเคร่งครัด (จันทร์ชลี มาพทุธ, <http://www.pharmacy.cmu.ac.th.pdf>, 2559)

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ ได้พัฒนาพันธกิจให้สอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2553 โดยสถาบันมีหน้าที่ผลิตครูและพัฒนาครู คณาจารย์ รวมทั้งบุคลากรทางการศึกษาให้มีความพร้อม และมีความเข้มแข็งในการเตรียมบุคลากรใหม่และการพัฒนาบุคลากรประจำการอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นมหาวิทยาลัยจึงได้จัดส่งนักศึกษาออกไปฝึกสอนทุกปี การศึกษาและจัดให้มีการปฐมนิเทศนักศึกษาฝึกสอนก่อนออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพทุกครั้ง โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อพัฒนาคุณภาพนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาให้มีมาตรฐานทางวิชาการ และเป็นวิชาชีพชั้นสูง 2) เพื่อพัฒนางานวิจัย วิชาการ และบริการแก่ชุมชน สังคม และท้องถิ่น 3) เพื่อผลิตบัณฑิตทางการศึกษาที่มีคุณลักษณะเป็นครูดี ครูเก่ง ครูบริหารสามารถ และอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข 4) เพื่อพัฒนาระบบสารสนเทศและเทคโนโลยีทางการศึกษา 5) เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพ การบริหารจัดการของคณะครุศาสตร์ และ 6) เพื่อเป็นศูนย์จัดอบรมหลักสูตรระยะสั้นให้กับครูประจำการ

การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูถือได้ว่าเป็นแนวทางสำคัญในการจัดการศึกษาทางด้านสายวิชาชีพในทุก ๆ แขนง เพราะเหตุว่า การจัดการศึกษาด้านสายวิชาชีพนั้นผู้เรียนนอกจากจะต้องมีความรู้ความสามารถในด้านวิชาการและสามารถมีความสามารถในการปฏิบัติงานจริงด้วย ซึ่งในการศึกษาทางศึกษาศาสตร์หรือครุศาสตร์นั้น ถือว่าเป็นการจัดการศึกษาทางสายวิชาชีพที่มุ่งเน้นผลิตบุคลากรทางวิชาชีพครูออกไปรับใช้สังคม แต่ปัญหาการขาดทักษะทางด้านการสอนของนักศึกษาเป็นปัญหามาโดยตลอด ทั้งนี้อาจเนื่องจากนักศึกษาได้รับการฝึกฝนในด้านการใช้เทคนิคและวิธีสอนไม่เพียงพอ ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องแก้ไขอย่างเร่งด่วน เพราะถ้านักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพไม่มีคุณภาพก็จะทำให้เกิดผลเสียต่อการเรียนการสอนในระดับชั้นเรียน ผู้เรียนย่อมได้รับการพัฒนาในด้านความรู้และทักษะความสามารถได้ไม่ดีพอ (พัฒนา จันทนา, 2542 : 2) สอดคล้องกับผลการประเมินความสามารถตนเองของครูสอนภาษาอังกฤษของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ครูร้อยละ 51.91 มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในระดับที่ต้องปรับปรุง ดังนั้นความคาดหวังที่จะให้ครูพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา จัดทำแผนการสอน ผลิตสื่อ และจัดการเรียนการสอนตามที่กำหนดจึงไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง (กระทรวงศึกษาธิการ, http://www.moe.go.th/webstudyenglish/peng_2549-2553.doc, 2559)

ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นว่า ควรมีการศึกษาพฤติกรรมการสอนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในปีการศึกษา 2559 เพื่อเป็นการตรวจคุณภาพของครูก่อนประจำการ หากสำรวจและพบว่ามีข้อบกพร่องจะได้หาแนวทางทางพัฒนาและปรับปรุงแก้ไขให้มีคุณภาพเป็นตามเกณฑ์มาตรฐาน และเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลสำหรับการพัฒนาหลักสูตรการศึกษาระดับต้นของการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการสอนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์นิเทศก์ ครูพี่เลี้ยง นักเรียน และนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์
3. เพื่อศึกษาปัญหาของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ระหว่างการฝึกสอน

ประโยชน์ของการวิจัย

1. เป็นแนวทางการเสริมสร้างคุณลักษณะความเป็นครูที่ดีให้แก่ นักศึกษาวิชาเอกต่าง ๆ ของคณะครุศาสตร์ที่จะออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพ
2. เป็นแนวทางแก่ผู้สนใจที่จะศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษและวิชาอื่น ๆ ต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูจะเก็บข้อมูลในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2559 ถึงเดือนมีนาคม 2560

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร คือ นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ ที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพในโรงเรียนต่าง ๆ จำนวน 66 โรงเรียน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 83 คน

2. กลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนด้วยการตอบแบบสอบถาม ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 5 ในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 83 คน ซึ่งเป็นกลุ่มเดียวกับกลุ่มประชากร

2.2 ผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอน ความคิดเห็น และปัญหาของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ โดยการสัมภาษณ์ ได้แก่

2.2.1 นักศึกษาชั้นปีที่ 5 หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 10 คน จาก 7 โรงเรียน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน โดยเริ่มจากการสุ่มแบบเจาะจงเฉพาะโรงเรียนในจังหวัดฉะเชิงเทรา เนื่องจากมีจำนวนโรงเรียนที่นักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเลือกเพื่อ ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมากที่สุด ซึ่งมีจำนวน 53 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 80.33 ของจำนวนโรงเรียนทั้งหมด 66 โรงเรียนจาก 3 จังหวัด ได้แก่ ฉะเชิงเทรา ชลบุรี และปราจีนบุรี จากนั้นผู้วิจัยจำแนกโรงเรียนในจังหวัดฉะเชิงเทราออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 กลุ่มโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 และกลุ่มโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 แล้วจึงจับสลากเลือกโรงเรียนจากแต่ละกลุ่ม โดยจับสลากได้โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 จำนวน 3 โรงเรียน โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 จำนวน 1 โรงเรียน และโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 จำนวน 3 โรงเรียน รวมโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 7 โรงเรียน จาก 3 เขตพื้นที่การศึกษา ทำให้ได้กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 10 คน จากโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 7 โรงเรียน

2.2.2 ครูพี่เลี้ยงของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 7 คน ซึ่งเป็นครูจากโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 7 โรงเรียน โรงเรียนละ 1 คน

2.2.3 อาจารย์นิเทศก์ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษที่ได้รับแต่งตั้งจากมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ จำนวน 5 คน

2.2.4 นักเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนจากนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูกลุ่มตัวอย่าง (10 คน จากข้อ 1) ซึ่งมาจากการสุ่มอย่างง่ายโดยใช้วิธีจับสลาก โดยมีอัตราส่วนนักเรียน 5 คน ต่อนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู 1 คน รวมทั้งหมด 50 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ และแบบสังเกตการสอน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

นำเครื่องมือทั้งหมดไปใช้เก็บข้อมูลของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู อาจารย์นิเทศก์ ครูพี่เลี้ยง และนักเรียน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2559 ถึงเดือนมีนาคม 2560

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. แบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลปลายเปิดโดยการวิเคราะห์เนื้อหา
3. แบบสังเกตการสอน วิเคราะห์โดยการวิเคราะห์เนื้อหา

สรุปผลการวิจัย

1. พฤติกรรมการสอนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

1.1 พฤติกรรมการสอนด้านเทคนิคและวิธีสอนต่าง ๆ มีการปฏิบัติในระดับมาก เมื่อศึกษาเป็นรายด้านพบว่า ขณะสอน นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน โดยก่อนสอนนักศึกษาจะทบทวนเนื้อหาเดิมก่อนจากนั้นจึงสอนเนื้อหาใหม่ และในขณะที่สอนก็ให้ความสนใจนักเรียนอย่างทั่วถึง ส่วนด้านที่นักศึกษาปฏิบัติน้อยที่สุด คือ การทดสอบก่อนเรียนเพื่อตรวจสอบความรู้พื้นฐานของนักเรียน

1.2 พฤติกรรมการสอนด้านการจัดบรรยากาศในชั้นเรียนโดยภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูให้ความสำคัญกับผลงานของนักเรียนและได้มีการกระตุ้นเพื่อให้กำลังใจแก่นักเรียนขณะสอนเพื่อให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน นอกจากนั้นยังมีการเสริมแรงโดยการชมเชยและให้กำลังใจอย่างสม่ำเสมอ ด้านที่นักศึกษาปฏิบัติน้อยที่สุด คือ จัดมุมเสริมประสบการณ์ภาษาอังกฤษในห้องเรียน และจัดป้ายนิเทศสำหรับแสดงผลงานของนักเรียน

1.3 พฤติกรรมการสอนด้านการใช้สื่อการเรียนการสอนในภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีการใช้สื่อที่ผลิตขึ้นเอง ใช้ตัวนักเรียนและครูเป็นสื่อในการเรียนการสอน และเลือกใช้สื่อการสอนเหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหาที่จะสอน แต่ด้านที่นักศึกษาปฏิบัติน้อยที่สุด คือ ใช้วีดิทัศน์ประกอบการเรียนการสอน

1.4 พฤติกรรมการสอนด้านวัดและประเมินผลในภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีการใช้แบบทดสอบอื่น ๆ นอกเหนือจากที่ได้สร้างขึ้นเอง และมีการวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ นอกจากนั้นยังมีการใช้แบบทดสอบที่ได้สร้างขึ้นเองและนำผลที่ได้จากการวัดและประเมินผลไปปรับปรุงการเรียนการสอน ด้านที่นักศึกษานิเทศก์น้อยที่สุด คือ การใช้แผนภูมิแสดงความก้าวหน้าในการทำงานของนักเรียน

2. ความคิดเห็นของอาจารย์นิเทศก์ ครูพี่เลี้ยง นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูและนักเรียนที่เรียนกับนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

2.1 ด้านเทคนิคและวิธีสอน พบว่า ความสามารถของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนยังมีข้อจำกัดและควรได้รับการพัฒนาศักยภาพ และเมื่อสัมภาษณ์นักเรียนพบว่า นักเรียนสนุกสนานและชอบวิธีการสอนและเทคนิควิธีสอนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่ใช้กิจกรรมหลากหลาย อาทิ การเล่นเกม การร้องเพลง และการทำกิจกรรมอื่น ๆ

2.2 ด้านการจัดบรรยากาศชั้นเรียน พบว่า นักศึกษามีความกังวลในขณะดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน ขาดทักษะและประสบการณ์ในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า และการที่นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีภาระงานอื่นที่นอกเหนือจากงานสอนส่งผลให้นักศึกษาประสบปัญหาด้านการบริหารจัดการแบ่งเวลาให้กับภาระงานต่าง ๆ และเมื่อสัมภาษณ์นักเรียน พบว่า นักเรียนประทับใจบรรยากาศการจัดกิจกรรมในห้องเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจกรรมที่ได้ทำร่วมกับเพื่อน เช่น การเล่นเกมและการทำงานเป็นกลุ่ม

2.3 การใช้สื่อการสอนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ผลิตสื่อใช้เอง และสื่อเหล่านั้นมีความเหมาะสมและทันสมัยเหมาะสมกับเนื้อหาที่จะสอน และจากการสัมภาษณ์นักเรียน พบว่า นักเรียนชอบและสนใจสื่อที่ทันสมัยและทันต่อเหตุการณ์ที่นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูผลิตขึ้น

2.4 การวัดและประเมินผลของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู พบว่า นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีวิธีการวัดผลที่ไม่หลากหลาย โดยส่วนใหญ่ใช้วิธีสอบแบบเดิม ๆ คือ เน้นทดสอบเรื่องไวยากรณ์เป็นส่วนมาก ไม่มีการทดสอบการใช้ภาษาในด้านการฟังและการพูด

3. ปัญหาของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูจากการวิจัยสรุปได้ดังนี้

3.1 เมื่อสอนแล้วนักเรียนไม่เข้าใจเนื้อหาที่สอนจึงได้มีการนำเกมและกิจกรรมอื่น ๆ เข้ามาช่วยสอนเพื่อให้ นักเรียนเข้าใจเนื้อหาในบทเรียนมากขึ้น

3.2 โรงเรียนบางแห่งมีห้องเรียนที่สอนมีขนาดแคบ อัดอัด ทำให้อากาศถ่ายเทไม่สะดวก และมีจำนวนนักเรียนมาก ทำให้ห้องเรียนมีบรรยากาศไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ ไม่สามารถจัดโต๊ะแบ่งกลุ่ม จัดห้องเรียนตามรูปแบบกิจกรรมที่ต้องการได้

3.3 สื่อการเรียนการสอนด้านเทคโนโลยีมีจำนวนไม่เพียงพอกับจำนวนของนักเรียน เช่น คอมพิวเตอร์ โปรเจกเตอร์ เป็นต้น และนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูต้องผลิตสื่อเพื่อใช้ในการเรียนการสอนเองโดยใช้ทุนทรัพย์ของตนเอง

3.4 ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า ระดับความสามารถของนักเรียนไม่ถึงเกณฑ์การวัดผล

ที่ได้กำหนดไว้ และนักเรียนยังส่งงานล่าช้า จึงทำให้การวัดและประเมินผลล่าช้าตามไปด้วย และนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีวิธีการสอนเพื่อเน้นการสื่อสาร แต่เมื่อวัดและประเมินผลยังใช้วิธีที่เน้นในเรื่องของไวยากรณ์ ซึ่งส่งผลให้นักเรียนไม่สามารถแสดงความสามารถทางด้านการใช้ภาษาอังกฤษออกมาให้เห็นได้ชัด

การอภิปรายผล

1. พฤติกรรมการสอนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

1.1 พฤติกรรมการสอนด้านเทคนิคและวิธีสอน

นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูร้อยละ 88 ขณะสอนมีการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน มีเทคนิคในการสอนโดยให้นักเรียนเล่นเกม ทำกิจกรรมเป็นกลุ่ม และร้องเพลง ทำให้นักเรียนสนุกสนานกับการเรียนภาษาอังกฤษและชอบกิจกรรมที่นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนำมาสอนโดยเฉพาะการเล่นเกมที่สอดคล้องกับงานวิจัยของ วนิดา แสงผล (2542 : 134) ได้ศึกษาพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยโสธร ที่ผ่านการอบรมทางตรงและทางไกล พบว่า นักเรียนสนุกสนานกับการเรียนภาษาอังกฤษและกิจกรรมกลุ่มที่ครูนำมาใช้สอนและสามารถพูดภาษาอังกฤษได้

1.2 พฤติกรรมการสอนด้านการจัดบรรยากาศในชั้นเรียน

นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเป็นการกระตุ้นความสนใจให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน และหากนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเทคนิคการควบคุมชั้นเรียนมากก็จะช่วยให้นักศึกษามีความมั่นใจและปรับพฤติกรรมของนักเรียนไปสู่การสนใจกิจกรรมการเรียนมากขึ้น ในด้านการควบคุมชั้นเรียน นอกจากนี้ นักเรียนไม่เข้าใจเนื้อหาวิชาที่สอน ซึ่งเทคนิคหรือวิธีการที่ครูใช้ควบคุมชั้นเรียนมีสิ่งสำคัญที่มีส่วนส่งเสริมในการสร้างบรรยากาศทางจิตวิทยา สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2548 : 435) ได้ศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการห้องเรียน (Classroom Management) พบว่า ไม่มีเทคนิคหรือวิธีการที่จะใช้ในการจัดการห้องเรียนหรือแก้ไขปัญหาหรือระเบียบวินัยที่ดีที่สุด เพราะห้องเรียนห้องหนึ่งมีลักษณะเป็นเอกลักษณ์ สภาพแวดล้อมของนักเรียนห้องหนึ่งๆ ก็แตกต่างกัน ดังนั้น ครูจึงควรเลือกวิธีการที่คิดว่าเหมาะสมกับห้องเรียนของตนเพื่อให้เกิดบรรยากาศที่มีอิสระ ซึ่งจะช่วยให้เด็กมีการยอมรับนับถือในตนเอง เด็กจะสามารถเลือกตัดสินใจในสิ่งที่มีความหมายและมีคุณค่า

1.3 พฤติกรรมการสอนด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน

นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูบางคนต้องจัดหาสื่อโดยการผลิตเอง สื่อประกอบการสอนของจริงที่มีการประดิษฐ์ไม่ซ้ำซ้อนและไม่ยุ่งยาก จัดหาสื่อที่อยู่ใกล้ตัวนักเรียน สอดคล้องกับ ขยานนท์ มนเพียรจันทร์ (2543 : 65) ที่ได้ศึกษาพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น พบว่า มีการใช้ตัวนักเรียนและตัวครูเป็นสื่อในการเรียนการสอน และใช้สื่อที่เรียบง่ายและหาได้ในชุมชน

1.4 พฤติกรรมการสอนด้านวัดและประเมินผล

นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีการใช้แบบทดสอบอื่น ๆ นอกเหนือจากที่ได้สร้างขึ้นเอง ซึ่งได้มีการกำหนดจุดประสงค์และวิธีการวัดและประเมินผลโดยเน้นการวัดความสามารถของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยการกำหนดจุดประสงค์เพื่อออกแบบวัดและประเมินผลนั้นนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพได้สังเกตและสัมภาษณ์นักเรียนของตนเอง เพื่อให้ทราบถึงความรู้ความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ นอกจากนี้นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีการวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปนัดดา อามาตร (2560 : 1068) พบว่า ครูควรมีการวัดและประเมินผลให้ครอบคลุมเนื้อหาและวัดได้ตรงวัตถุประสงค์ ควรใช้เครื่องมือที่หลากหลายในการวัดผล และควรมีการประเมินพฤติกรรมอันพึงประสงค์ด้วย ครูควรมีการประเมินผลในแต่ละบทเรียนเมื่อมีการสอนจบแต่ละบทเรียนมีการวัดผลเชิงคุณภาพพฤติกรรมนักเรียนควบคู่การสอน เพื่อพัฒนาจิตใจนักเรียนให้มีความนอบน้อมยิ่งกว่าเดิม การพูดจาดีขึ้น กริยาเรียบร้อยขึ้น

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมทั่วไปของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

2.1 นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูส่วนใหญ่ปฏิบัติงานได้ดี ทำงานได้เต็มความสามารถ ช่วยปฏิบัติงานและทำการสอนได้ดี มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน นอกจากนี้ นักศึกษาประสบการณ์วิชาชีพครูยังให้ข้อเสนอแนะกับนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูรุ่นต่อไปว่า ควรมีความอดทน มีวินัย และที่สำคัญคือ กริยา มารยาท และการแต่งกาย ดังที่ วิไล ตั้งจิตสมคิด (2554 : 148 - 149) กล่าวถึงความเป็นครูในด้านบุคลิกภาพทางกาย ซึ่งเป็นสิ่งที่ปรากฏให้บุคคลทั่วไปประทับใจ การแต่งกายของครูนับเป็นสิ่งแรกที่นักเรียน ผู้ปกครอง และประชาชนมองเห็น จึงมีผลต่อการสร้างเจตคติที่ดีต่อตัวครู

2.2 ข้อเสนอแนะของครูที่เลี้ยงที่มีต่อนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู จากการสังเกตการสอนและการสัมภาษณ์ครูที่เลี้ยงและอาจารย์นิเทศก์ให้ความคิดเห็นตรงกันในด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนในชั้นเรียน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ วนิดา แสงผล (2542 : 10) ที่พบว่า พฤติกรรมการสอนของครูที่ใช้ภาษาไทยในการสอนมากกว่าภาษาอังกฤษ และใช้การบรรยายเนื้อหามากกว่าให้นักเรียนฝึกพูดสื่อสาร ซึ่งเป็นปัญหาทางด้านพฤติกรรมที่สอดคล้องการวิจัยของกับ ปราณี อมรรัตนศักดิ์ (2542 : 60) ที่พบว่า ปัญหาและอุปสรรคของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ คือ พื้นฐานความรู้เดิมด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษาไม่ค่อยดี ซึ่งเป็นปัญหาใหญ่ที่ทุกฝ่ายต้องร่วมกันแก้ไข โดยการสนับสนุนให้มีการอบรมหรือดูงานทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

3. ปัญหาที่นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสอนพบในช่วงออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

3.1 ปัญหาด้านเทคนิคและวิธีสอน พบว่า นักเรียนไม่เข้าใจเนื้อหาในวิชาที่เรียน ทำให้ต้องมีการอธิบายเพื่อให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนโดยใช้เวลามากขึ้น ส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนไม่เป็นไปตามเวลาที่กำหนด สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปราณี ขาวเจริญ (2560 : 105) ที่พบว่า นักศึกษายังไม่สามารถทำความเข้าใจและไม่มีวิธีการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย จึงทำให้ไม่ประสบความสำเร็จในการควบคุมชั้นเรียนจากการสังเกตการสอน พบว่า นักเรียนเข้าใจเนื้อหาที่สอนซ้ำ ทำให้ต้องมีการอธิบายเพื่อให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนโดยใช้เวลามากขึ้น ส่งผลให้มีเวลาในการทำกิจกรรมในห้องเรียนน้อยลง และอาจเนื่องจากจำนวนนักเรียนมีกลุ่มใหญ่เกินไป ผู้สอนไม่สามารถดูแลและกระตุ้นให้ผู้เรียนตั้งใจเรียนและปฏิบัติตามกิจกรรมได้อย่างทั่วถึง

3.2 ปัญหาด้านการจัดบรรยากาศในชั้นเรียน พบว่า นักศึกษาขาดเทคนิคในการควบคุมชั้นเรียน เนื่องจากจำนวนนักเรียนในห้องเรียนมีจำนวนมากและนักเรียนไม่ตั้งใจเรียน จึงทำให้การควบคุมชั้นเรียนเป็นไปได้ยาก ประกอบกับนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูขาดเทคนิคในการจัดบรรยากาศในชั้นเรียนที่น่าสนใจ ดังที่ สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2548 : 435) ได้ศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการห้องเรียน (Classroom Management) พบว่า ไม่มีเทคนิคหรือวิธีการที่จะใช้ในการจัดการห้องเรียนหรือแก้ไขปัญหาหรือระเบียบวินัยที่ดีที่สุด เพราะห้องเรียนห้องหนึ่งมีลักษณะเป็นเอกลักษณ์และสภาพแวดล้อม บุคลิกภาพ และสภาพทางสังคมของนักเรียนแตกต่างกัน ดังนั้น ครูจึงควรเลือกวิธีการที่คิดว่าเหมาะสมกับห้องเรียนของตน เพื่อให้เกิดบรรยากาศที่มีอิสระ ซึ่งจะช่วยให้เด็กมีการยอมรับนับถือในตนเอง สามารถเลือกตัดสินใจในสิ่งที่มีความหมายและมีคุณค่า บรรยากาศเช่นนี้จะก่อให้เกิดการเรียนรู้ เด็กจะเกิดความมั่นใจในตนเองที่จะศึกษาค้นคว้าและไม่ตึงเครียด

3.3 ปัญหาด้านพฤติกรรมการใช้สื่อการเรียนการสอน จากการสัมภาษณ์นักศึกษา พบว่า สื่อการเรียนการสอนบางประเภทมีจำนวนไม่เพียงพอกับจำนวนของนักเรียน เช่น คอมพิวเตอร์ โปรเจกเตอร์ เป็นต้น และนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูต้องผลิตสื่อเพื่อใช้ในการเรียนการสอนเอง เนื่องจากการเรียนการสอนต้องใช้สื่อที่มีความทันสมัย เช่นเดียวกับการวิจัยของ วัฒนาวรรณ จันทระกุล (2536 : 57) พบว่า โรงเรียนมีสื่อการสอนภาษาอังกฤษจำกัด ไม่เพียงพอต่อความต้องการ และสอดคล้องกับ ชูศิริตัน เจริญสุข (2545 : 103) ที่กล่าวว่า สื่อการสอนขาดการนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ สื่อการสอนไม่เพียงพอต่อจำนวนของผู้เรียน

3.4 ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล พบว่า ระดับความสามารถของนักเรียนไม่ถึงเกณฑ์การวัดผลที่ได้กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจมีผลสืบเนื่องมาจากนักเรียนไม่เข้าใจเนื้อหาตั้งแต่ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน สอดคล้องกับการวิจัยของ นวพร ชลารักษ์ (2559 : 137) พบว่า จากการประเมินความรู้ของนักเรียนส่วนใหญ่ยังอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด มีนักเรียนที่มีพรสวรรค์น้อยมาก ส่วนมากมีเพียงแต่นักเรียนที่เรียนรู้ได้เร็ว และเรียนรู้ได้ช้าถึงช้ามาก เนื่องจากนักเรียนยังมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาอังกฤษน้อยครูจึงจัดกิจกรรมให้นักเรียนทั้งสองกลุ่มคละกัน ให้ทำกิจกรรมร่วมกัน ทำกิจกรรมที่ต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ให้นักเรียนที่เรียนรู้ได้เร็วช่วยเหลือคนที่เรียนรู้ได้ช้า และหลังจากการสังเกตการสอนของผู้วิจัยก็พบว่า นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมุ่งเน้นสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แต่ก็ยังใช้วิธีสอนแบบไวยากรณ์และแปลอยู่ (Grammar – Translation Method) ซึ่งการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจะต้องเน้นการใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียน และระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน จึงจะก่อให้เกิดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษอย่างแท้จริง แต่การวัดและประเมินผลของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูยังเน้นการวัดผลแบบไวยากรณ์อยู่ จึงทำให้นักเรียนไม่สามารถทำแบบทดสอบตามที่ต้องการจะประเมินได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรมีการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการให้นักศึกษาได้มีโอกาสเรียนรู้ถึงเทคนิคและวิธีสอนที่หลากหลายและได้ทดลองปฏิบัติการสอนโดยใช้เทคนิคเหล่านั้น
2. ควรมีงบประมาณสนับสนุนด้านการจัดทำสื่อการเรียนการสอนและเทคโนโลยีให้ทันสมัยและเพียงพอต่อการนำมาใช้ประกอบการสอน
3. มหาวิทยาลัยหรือคณะครุศาสตร์ควรสนับสนุนให้นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพมีความรู้ความเข้าใจ และมีทักษะการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษากิจกรรมการสอนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพในด้านการใช้ภาษาอังกฤษและการจัดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษ
2. ควรมีการศึกษาแนวทางการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ

รายการอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2549). *แผนยุทธศาสตร์ปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (พ.ศ. 2549–2553)*. สืบค้นเมื่อ 20 ธันวาคม 2559, จาก กระทรวงศึกษาธิการ: http://www.moe.go.th/webstudyenglish/peng_2549-2553.doc
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2550). *วิชาชีพครู*. สืบค้นเมื่อ 20 ธันวาคม 2559, จาก เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์: <http://www.kriengsak.com/node/544>
- จันทร์ชลี มาพุทธ. (2553). *การเรียนรู้แบบบูรณาการด้วย Storyline Approach*. สืบค้นเมื่อ 20 ธันวาคม 2559, จาก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่: <http://www.pharmacy.cmu.ac.th.pdf>
- ชยานนท์ มนเพียรจันทร์. (2543). *พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครูในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ขอนแก่น.
- ชุตีรัตน์ เจริญสุข. (2545). *ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาการเตรียมฝึกประสบการณ์วิชาชีพในสถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงตามความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษา*. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ.
- ธีระ รุญเจริญ. (2550). *ความเป็นมืออาชีพในการจัดและบริหารการศึกษายุคปฏิรูปการศึกษา*. กรุงเทพฯ: แอล.ที.เพรส.

- นวพร ชลารักษ์. (2559). สภาพการเรียนรู้การสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1. *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยฟาอีสเทิร์น*, 10(2), 130 - 141.
- ปนัดดา อามาตร. (2560). ปัญหาและแนวทางแก้ไขการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์. บุรีรัมย์.
- ปราณี อมรรตศักดิ์. (2542). ปัญหาและอุปสรรคของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยรามคำแหง. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ปารณีย์ ขาวเจริญ. (2560). การศึกษาสภาพการนิเทศนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา. *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยฟาอีสเทิร์น*, 11(1), 99 - 108.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. (2542, สิงหาคม 14). *ราชกิจจานุเบกษา*. แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553. ตอนที่ 74 ก. หน้า 18.
- พัฒนา จันทนา. (2542). พฤติกรรมการสอนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ สาขาวิชาเอกสังคมศึกษา ภาควิชามัธยมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ยุดา รักไทย. (2552). *การสอนทักษะการฟัง*. สืบค้นเมื่อ 20 ธันวาคม 2559, จาก <https://sites.google.com/site/uraiwaneng04/kar-sxn-thaksa-kar-fang>
- วนิดา แสงผล. (2542). การศึกษาพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. นนทบุรี.
- วัฒนาวรรณ จันทระกุล. (2536). ปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการผลิตและการใช้สื่อการสอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดขอนแก่น. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ขอนแก่น.
- วิไล ตั้งจิตสมคิด. (2554). *ความเป็นครู*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2550). *กรอบแผนระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551 - 2565)*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สำนักงานฯ.
- _____. (2557). *สรุปผลการประชุมคณะกรรมการการอุดมศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: สำนักงานฯ.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2548). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

